

MONTSERRAT MINOBIS

degana del Col·legi de Periodistes de Catalunya

Fa temps que no vinc pel barri, però el conec des de fa molt temps, quan a molts mitjans es prioritzava les notícies locals, el que a la gent li preocupava.

Cal que diferenciem entre els periodistes i les empreses de comunicació; aquestes potser sí que són el quart poder, però no els periodistes que es recorren els barris, que parlen amb la gent i que s'han d'enfrontar amb els seus caps.

Penseu i pregunteu-vos: qui decideix que és notícia? Qui selecciona del que s'informa? Amb qui to s'informa? Els periodistes, sovint, som els últims.

La professió periodística ha anat canviant, jo recordo que abans part de la informació local estava al servei de les reivindicacions i hi havia molts professionals compromesos amb el que informaven. Penso que s'ha de recuperar les notícies més de caire social, que és el més proper a les persones, per contra, cada vegada és prioritza més les informacions polítiques que estan més allunyades de la quotidianitat de les persones.

El Col·legi de Periodistes de Catalunya va ser el primer en fer un codi deontològic, que és una eina que facilita camins per exercir la professió, i som conscients que molts periodistes i programes, sobretot televisius, atemptem contra aquests principis més bàsics.

En aquests deu anys hem fet un pas més, i hem creat una eina que vetlla per el compliment d'aquest codi, el Consell d'Informació de Catalunya, on els ciutadans, i les seves organitzacions poden queixar-se del tractament de les notícies; a partir d'aquesta queixa el Col·legi actua com a mediador i intenta llavors emetre un dictamen, però que no és vinculant si el mitjà no vol.

Estar molt bé ser crítics, però també heu de saber utilitzar els mitjans que hi ha.

YOU MIGHT ALSO LIKE